

SOCIETAT D'HISTÒRIA DE L'EDUCACIÓ PRESENTACIÓ

El 1979 es va crear a Barcelona la Societat d'Història de l'Educació als Països de Llengua Catalana, amb el desig d'aplegar les persones interessades en l'estudi i el coneixement de l'educació, en el sentit més ampli de la paraula, als territoris de llengua catalana. D'aleshores ençà, i de manera periòdica, la Societat ha celebrat, a més d'altres activitats, unes jornades amb la finalitat d'estudiar i aprofundir en un tema concret i, al mateix temps, afavorir la relació personal entre els participants i el coneixement del territori que ens acull.

Enguany les jornades les celebrem al Principat d'Andorra. Són, doncs, unes jornades internacionals! Val a dir que estem doblement contents. Per una part, pel fet de celebrar-les finalment a Andorra, després d'alguns intents no reeixits. I ho fem juntament amb la Societat Andorrana de Ciències (SAC) i la Universitat d'Andorra (AD). Les tres institucions no hem estalviat esforços per tal que aquest esdeveniment científic sigui un èxit.

El fet de celebrar-les a Andorra, un país ben proper, i penso que lamentablement massa desconegut pel que fa a la seva història i cultura, ha estat el motiu que ens ha portat a variar la tradicional organització de les jornades. Hem ampliat el temps que sempre dediquem al coneixement de la història i la cultura de la ciutat o comarca que ens acull. A més, hi hem dedicat la conferència inicial, sobre «L'ahir i l'avui de l'educació a Andorra». Tenir l'oportunitat de conèixer la història, la cultura, la realitat escolar, etc. d'Andorra, de la mà de les dues institucions andorranes organitzadores de la reunió científica, juntament amb la nostra Societat d'Història de l'Educació, és un privilegi. Estic segur que, una vegada de nou a casa, tindrem molts més elements de judici per valorar en profunditat el país que ens ha acollit i la seva realitat cultural, política i educativa.

Com acostumem a fer, des de fa força temps, a més del tema general proposat per a l'intercanvi científic, dediquem un àmbit específic

als aspectes educatius andorrans. Les deu comunicacions que es presenten en l'àmbit dedicat a «L'educació a Andorra, segles XIX i XX» són el segon motiu de satisfacció.

Andorra ens acull i la Societat d'Història de l'Educació hi respon deixant constància documental de diferents estudis i testimonis que tenen a veure amb la realitat educativa andorrana de les darreres dècades. Es tracta d'unes comunicacions referides a diferents aspectes educatius, des dels sistemes educatius a Andorra fins a records personals de l'Escola Andorrana, passant per temes relacionats amb els esplais. Aquestes aportacions completen cronològicament l'esplèndida i valuosa publicació de Roser Bastida «Cent anys d'ensenyament a Andorra», editada el 1987.

Vivint, i patint, una situació de crisi generalitzada va semblar bé a les entitats convocants de dedicar aquestes XX Jornades a tractar el tema «Cohesió social i educació: idees, polítiques i experiències». Una mirada retrospectiva al passat –això és el que fem els historiadors– pot ajudar-nos a valorar i modificar el present. Veure aspectes concrets de les polítiques públiques i privades que s'han dut a terme per cohesionar la societat i evitar-ne el trencament ha d'ajudar-nos a valorar l'actual situació de crisi profunda. Una crisi que no es limita a les retallades que es fan en tots els camps de la vida. És una crisi de valors, una crisi del sistema.

El tema escollit és molt ampli i es pot tractar des de moltes vessants; per això agrupem les comunicacions en àmbits temàtics. En el primer àmbit s'hi han aplegat les aportacions que considerem més de caire teoricopedagògiques i polítiques. En el segon àmbit les comunicacions fan referència a les accions i experiències que s'han dut a terme sobre cohesió social en el camp de l'educació reglada i, en l'àmbit tercer, s'hi agrupen les experiències i pràctiques fora de l'escola. Com sempre, a més d'un àmbit territorial, en dediquem un altre a aprofundir temes relacionats amb la historiografia educativa. En total, gairebé quaranta comunicacions que us oferim en aquest volum que teniu a les mans.

Juntament amb la pluralitat dels temes, volem ressaltar la varietat dels seus autors. Des de sempre hem volgut que la participació a les jornades no es limités als estudiosos reconeguts en el camp de la his-

toriografia educativa. Pensem que han de ser un espai, també, per afavorir i potenciar estudis d'aquelles persones que s'inicien en el camp de la investigació. Els joves han de tenir la seva oportunitat, sempre que les aportacions que fan tinguin la suficient qualitat científica. Així ho fem des de fa molt temps i ho continuem fent en l'actualitat.

Desitgem que aquesta publicació afavoreixi la reflexió historicoeducativa en el tema que ens ha reunit aquí, el de la cohesió social i l'educació, i, també, en el coneixement de la realitat andorrana.

Salomó Marquès
President